

Bilag.ERSTATNINGSRAADET

København, den 20. Marts 1946.

I Skrivelse af 21. f. M. har det høje Ministerium udbedt sig en Udtalelse over den hoslagt tilbagefølgende Sag vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan ydes Kommunehjælp til N. N., efter at paagældende den 21. December 1945 i Henhold til Erstatningslovens Afsnit 3 havde faaet udbetalt Godtgørelse for Lidelse og Tort med et Beløb af 5 600 Kr. for Frihedsberøvelse i Tiden 7. November 1942—4. Juni 1945.

I denne Anledning skal Erstatningsraadet først henvise til Bemærkningerne til Forslaget til Erstatningsloven, jfr. Rigsdagstidende 1945—46, Tillæg A., Sp. 1509—10, hvor det er udtalt, at den immaterielle Skade, den Tort og Lidelse, det er foreslaaet at yde Godtgørelse for, i og for sig ikke kan udmaales i rede Penge, men at en økonomisk Godtgørelse for en saadan Skade psykisk dog vil kunne give de paagældende en tiltrængt Støtte, og at den for de mange, der sjæleligt eller legemligt har lidt Skade uden maaske at være egentlig invaliderede, vil kunne muliggøre en haardt tiltrængt længere Rekreation.

Man skal dernæst henvise til, at det af de nævnte Bemærkninger, Sp. 1510—11, fremgaar, at de her omhandlede Godtgørelser ikke, saaledes som Erstatningerne for uforskyldt Anholdelse, Fængsling eller Straf indbefatter en Erstatning for økonomisk Tab. Under Hensyn hertil blev disse Godtgørelser ved Erstatningsloven fastsat til de i Lovens § 44, Stk. 2, angivne forholdsvis smaa Beløb, medens f. Eks. Erstatningerne i Henhold til Lov Nr. 490 af 9. November 1945 om Oprensning til uforskyldt internerede Personer indbefatter fuld Erstatning af Formuetabet.

Der er da her Tale om en Ydelse, som efter sit Formaal bør staa til fri Raadighed for paagældende, og som alene tilsigter at give Oprensning for immateriel Skade.

Som en Konsekvens heraf vil man — i hvert Fald for saa vidt angaar de af de berettigede, der har gjort en Indsats i Kampen for Danmarks Frihed — som Hovedregel ikke tage Hensyn til en ydet Tortgodtgørelse ved Bedømmelsen af, hvorvidt og i hvilket Omfang paagældende vil kunne opnaa Støtte efter Reglerne i Lovens Afsnit 5 til Paabegyndelse eller Fortsættelse af Virksomhed eller Uddannelse eller til Genoprettelse af særlige Tab, og i øvrigt er en efter Lovens Afsnit 3 ydet Godtgørelse uden Betydning med Hensyn til vedkommendes Ret til Ydelser efter Erstatningsloven i øvrigt.

Erstatningsraadet maa herefter anse det for meget ønskeligt, at der virkelig gives Mulighed for at benytte Godtgørelsen efter dens Formaal, hvilket ikke mindst er af Betydning, naar den berettigede — som det her er Tilfældet — har været deporteret til Tyskland. Har der — som her — været Tale om lang Tids Indespærring, saaledes at Tortgodtgørelsen udgør et større Beløb, vil Erstatningsraadet derhos anse det for ønskeligt, at den paagældende foruden til Rekreation faar Mulighed for at anvende, eventuelt reservere Beløbet til et andet specielt Formaal, der kan betyde en Opmuntring for paagældende, f. Eks. til Køb af Hus, Kolonihave eller lignende. Saa meget mere bør dette gælde, for saa vidt paagældende ønsker at reservere Beløbet for at komme i Gang med en Erhvervsvirksomhed.

Det bemærkes i denne Forbindelse, at det hyppigt forekommer, at de, der efter Befrielsen er vendt hjem fra Fængsel eller Koncentrationslejr efter længere Tids Adskillelse fra deres Familie, ikke har ønsket at søge det Rekreationsophold, der blev dem tilbudt af vedkommende Kontor for særlige Anliggender, men har foretrukket at blive sammen med Familien. I Stedet har de paagældende søgt Arbejde, saa snart de mente sig raske nok hertil. Som Følge af, at Tortgodtgørelserne i det væsentlige kommer til Udbetaling i indeværende Vinterhalvaar, kan det forventes, at et større Antal af de beret-